

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΑΣ :

«Έλα να ζωγραφίσουμε μαζί ...»

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΜΕΣΑ ΑΠ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ
Η μαγική ιστορία των Χριστουγέννων
μέσα από στίχους ποιητών!

**Παιδικές
ζωγραφιές
πάνω σε
στίχους
ποιητών....**

Α ΤΑΞΗ
Β ΤΑΞΗ
Δ ΤΑΞΗ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΤΑΞΗΣ

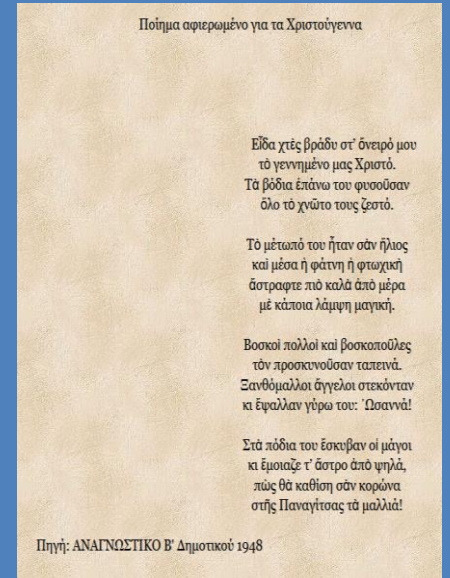
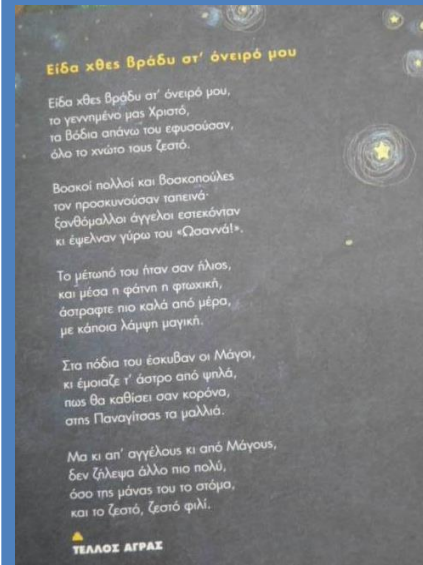
Χαρτίες Παιδικές

μέσα από στίχους

«Είδα χθες ποιητών
βράδυ στ' ονειρό
μου»

Τέλλος Άγρας
19-12-23
Α' τάξη

Είδα χθες βράδυ στ' όνειρό μου

Είδα χθες βράδυ στ' όνειρό μου,
το γεννημένο μας Χριστό,
τα βόδια επάνω Του εφυσούσαν,
όλο το χνώτο τους ζεστό.

Το μέτωπό Του ήταν σαν ήλιος,
και μέσα η φάτνη φωτεινή,
άστραφτε πιο καλά από μέρα,
με κάποια λάμψη μαγική.

Στα πόδια Του έσκυβαν οι Μάγοι,
κι έμοιαζε τ' άστρο από ψηλά,
πως θα καθήσει σαν κορώννα,
στης Παναγίτσας τα μαλλιά.

Βοσκοί πολλοί και βοσκοπούλες,
τον προσκυνούσαν ταπεινά,
Ξανθόμαλλοι Άγγελοι εστεκόνταν,
κι έψελναν γύρω του «ωσαννά».

Μα κι από Αγγέλους κι από Μάγους,
δε ζήλεψα άλλο πιο πολύ,
όσο της Μάννας Του το στόμα,
και το ζεστό-ζεστό φιλι.

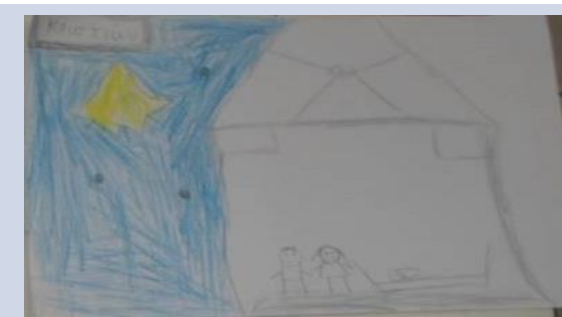
Παιδικές
Συγραφίες
μέσα από σαχους
ποιητών

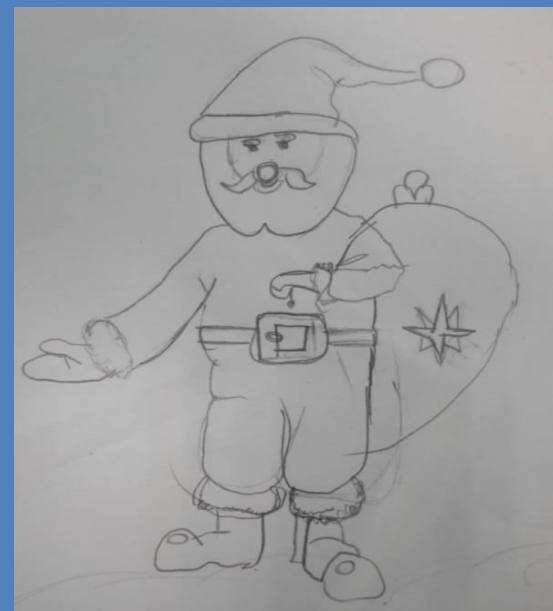
«Αστέρι Θείκο»
Κωστής Παλαμάς Β΄ τάξη
19.12.23

Παιδικές
Συγραφίες
μέσα από σαχους
ποιητών

«Αστέρι Θείκο»
Κωστής Παλαμάς Β΄ τάξη
19.12.23

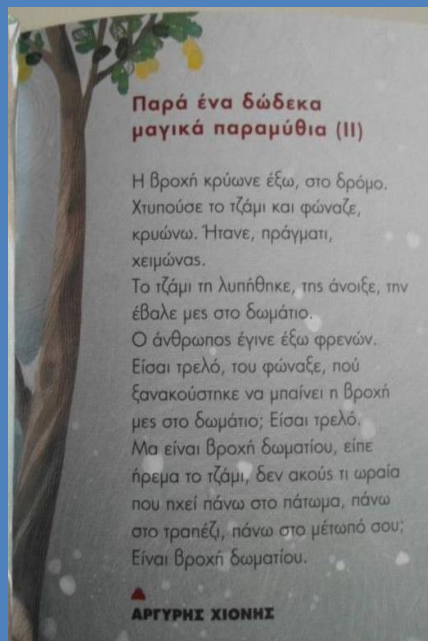

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ,
“ΑΣΤΕΡΙ ΘΕΪΚΟ”

Τι φως και χρώμα κι ομορφιά να
σκόρπιζε το αστέρι
όπου στην κούνια του Χριστού
τους Μάγους έχει φέρει;
Ποιος άγγελος το διάλεξε για
τέτοιο ταχυδρόμο;
Τα άλλα τα αστέρια θάβλεπαν το
φωτεινό του δρόμο
κι από τη ζήλια
θάτρεμαν...

Αστέρι, σε ποια χώρα του
απέραντου σου ουρανού να
λαμπυρίζεις τώρα;

Η παντοδύναμη φθορά μην
έσβησε το φως σου
ή μήπως είσ' αθάνατο κι εσύ, σαν
το Χριστό σου;
Δεν κατεβαίνει η λάμψη σου εδώ
στα χώματα μας;
Για όλα τα άστρα αλίμονο! δεν
είναι η ματιά μας...
Τι φως και χρώμα κι ομορφιά να
σκορπίζει το αστέρι,
όπου την κούνια του Θεού τους
Μάγους έχει φέρει;

Παρά ένα δώδεκα μαγικά παραμύθια Αργύρης Χιόνης (1943-2011) Δ' τάξη

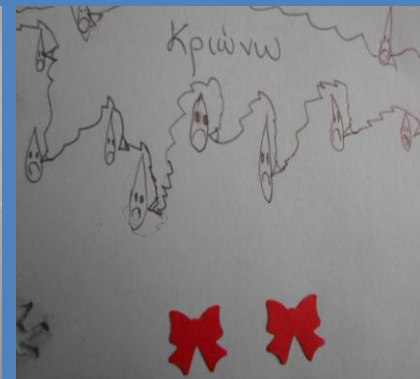
Η βροχή κρύωνε έξω, στο δρόμο.
Χτυπούσε το τζάμι και φώναζε,
κρυώνω. Ήταν, πράγματι,
χειμώνας!

Η βροχή κρύωνε έξω, στο δρόμο. Χτυπούσε το τζάμι και φώναζε, κρυώνω. Ήτανε, πράγματι, χειμώνας. Το τζάμι τη λυπήθηκε, της άνοιξε, την έβαλε μες στο δωμάτιο.

Κρύωνε ...
Ένωθε μόνη....
Έβλεπε τους ανθρώπους να διασκεδάζουν μες στα σπίτια...
Ήθελε να την συμπεριλάβουν....

Ο άνθρωπος έγινε έξω φρενών.
Είσαι τρελό, του φώναξε, πού ξανακούστηκε να μπαίνει η βροχή μες στο δωμάτιο; Είσαι τρελό.

Μα είναι βροχή δωματίου, είπε ήρεμα το τζάμι, δεν ακούς τι ωραία που ηχεί πάνω στο πάτωμα, πάνω στο τραπέζι, πάνω στο μέτωπό σου;

Είναι βροχή δωματίου.
Αργύρης Χιόνης (1943-2011),
Λεκτικά τοπία, εκδόσεις Καστανιώτη, 1983

Μα πού ξανακούστηκε να έχουμε δίπλα μας αυτό που θεωρούμε διαφορετικό, απίθανο, παράλογο ...;; Όμως μπορεί να είναι όμορφο, ξεχωριστό, απολαυστικό, απρόσμενο, υπέροχο ... Όπως η βροχή δωματίου!!!!

...κάθε ήχος της φύσης είναι διαφορετικός σε κλειστό χώρο..
Κάθε ήχος της φύσης μπορεί να μας τρομάξει ή να μας ενθαρρύνει αν τον ακούσουμε εντός...

..... όπως λέμε μουσική δωματίου ...
....Ατμόσφαιρα δωματίου...
.....ζεστασιά δωματίου....
Όπως λέμε ...μυστικά δωματίου...

Οι μαθητές και οι
εκπαιδευτικοί
Σας εύχονται
«Καλά
Χριστούγεννα»

ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΣΜΥΡΝΙΩΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΤΑΞΗΣ 4^ο ΔΗΜ. ΣΧ. ΔΑΦΝΗΣ